

בבית המשפט העליון

ע"ם 7212/12
בג"ץ 4047/13

לפני : כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט צ' זילברטל

המעוררים : 1. אחמד
בע"ם 7212/12 : 2. אחמד
3. אחמד
4. אחמד
5. אחמד
6. המוקד להגנת הפרט מיסודה של לוטה זלצברגר – ע"ר

העותרים בבג"ץ : 1. חדרי
4047/13 : 2. חדרי
3. קהוגי
4. קהוגי
5. אבו עאדרה
6. אבו עאדרה
7. אבו מרסה
8. אבו מרסה
9. אבו קווידר
10. אבו קווידר
11. אסתאז
12. אסתאז
13. מוקד להגנת הפרט מיסודה של לוטה זלצברגר – ע"ר

נ ג ד

המשיב בע"ם : שר הפנים
7212/12 :

המשיבים בבג"ץ : 1. ראש הממשלה
4047/13 : 2. שר הפנים
3. היועץ המשפטי לממשלה

ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים מיום 30.7.2012 בעת"מ 11-11-010144 שניתן על ידי כב' השופטת נ' בן-אור

ועתירה לצו על תנאי
תאריך הישיבה : כ"א באייר התשע"ד (21.05.14)

מזכיר הרכב : זיו שוורץ
קלדנית : מיטל

בשם המעוררים : עו"ד עדי לוסטיגמן

בעע"ם 7212/12 :

בשם העותרים
בבג"ץ 4047/14 : עו"ד נועה דיאמונד

בשם המשיב
בעע"ם 7212/12 : עו"ד יצחק ברט

בשם המשיבים
בבג"ץ 4047/14 : עו"ד דניאל מארקס, עו"ד יוכי גנסי

פרוטוקול

1
2 עו"ד דיאמונד: כמו שכתבנו בתגובה. המשיב ערך קפיצה לוגית. הוא לקח מצב שאין חולק עליו
3 שהוא מצב מורכב ומסומך ומהמצב העובדתי הזה המשיב מדלק לטענה שהחלטת הממשלה
4 מסתמכת על הסעיף המסמיך, סעיף 3 ד' להוראת השעה. צריכה להיות לכך הסמכה בחוק. אין
5 סמכות כזאת. לטעמנו העניין מתחיל בעצם בפרשנות שעורך המשיב לסעיף 3 ד' להוראת השעה,
6 הסעיף הבטחוני, המסמיך להחלטת הממשלה. המשיב טוען שסעיף 3 ד' מאפשר למנוע מניעה
7 בטחונית.

8
9 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: האם העתירה בגדר תפסת מרובה לא תפסת. אני מסתכלת מה
10 רוצים מאתנו. מדוע לא יבטלו את ההחלטה מ-2008 וכן הלאה. אני רוצה בטרם נצלול, הגברת
11 מבקשת לבטל את החלטת הממשלה כולה? חלקים ממנה? בואי נבין בדיוק.

12
13 עו"ד דיאמונד: אנחנו מתייחסים להחלטת הממשלה. אנחנו מדברים כאן, אז אפשר לפרוט את
14 העניינים לדברים ספציפיים בחלטת הממשלה.

15
16 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: האם אין מקום למקד את הטענות שלכם בחלקים ממנה.

17
18 עו"ד דיאמונד: אנחנו לא אומרים שהרעיון או החלטת הממשלה עצמה היא לא לגיטימית,
19 אנחנו אומרים שהתוצר זה פקטור של החלטת הממשלה היא לא לגיטימית.

20
21 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: הגברת רוצה לבקש דברים מוגדרים. לאן מכוונים החיצים?

22
23 עו"ד דיאמונד: מדובר על עניינים שכן אפשר לפרק אותם, נושא ההרחבה, הסיכון הגיאוגרפי.
24 הייתי מפרטת את זה לשלושה חלקים שבעצם מתבקש ביטולם. בקשה לבטל את האיסור הגורף
25 משום שלטענתנו אין הסמכה בסעיף 3 ד'.

26
27 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: באיזה אופן? הדרך הזאת הגורפת של הטיעון היא לא מובילה
28 רחוק. שאלתי את שאלותיי ועכשיו הגברת תעשה מה שהיא מבינה.

1
 2 עו"ד דיאמונד: הטענה שלנו היא שעצם החלטה או ההתייחסות לרצועת עזה כאיזור יחודי,
 3 איזור אחר היא לא לגיטימית. אנחנו לא טוענים שלמשלה אין סמכות לקבל חוות דעת
 4 ולהצהיר על עזה שכזאת. צו על תנאי כמבוקש עוסק בדברים אחרים. לכן אם נפרק את הצו על
 5 תנאי המבוקש אנחנו יכולים להגיד שלושה דברים. לבטל את האיסור הגורף שהחלטת הממשלה
 6 קובעת ושתעודך בדיקה פרטנית ליושבים מרצועת עזה. אנחנו מבקשים שחוות הדעת של גורמי
 7 הבטחון תהיה נדבך נוסף במשוכה שהאנשים צריכים לעבור בבדיקה הפרטנית. הטענה צריכה
 8 להיות שיש חזקה לסיכון מוגבר אבל לא חזקה גורפת של איסור אחמ"ש. העניין השני הוא
 9 בעצם בקשה לבטל את קביעת שיקול הדעת של שר הפנים שנעשתה בהחלטתה באופן גורף.
 10 החלטת הממשלה היא גורפת וחוסמת את שיקול דעתו של שר הפנים. שר הפנים התייחס לכך
 11 באופן מפורש ופרש את סעיף 3 ד' את סעיף שנותן לשר הפנים את שיקול הדעת. בעניין האחרון
 12 הוא העניין של סיכון גיאוגרפי. סעיף 3 ד' מתייחס למיקום גיאוגרפי. ההחלטה הזאת ממקום
 13 של סיכון ראשוני, מי שרשום ברצועת עזה גם אם לא היה שנים על גבי שנים היא הרחבה גדולה
 14 מאוד מהסעיף המסביר. מדובר על הרחבה שנעשית ללא סמכות. יש לנו חוק מסמיך שמאוד
 15 ברור, הוא לא חוק שנחקק בלשון לילה ובחטף. סעיף 3 ד' הוא מאוד ברור לגבי המשיב. החלטת
 16 הממשלה עורכת מקצה שיפורים כאשר היא מוסיפה את הסיכון המרשמי שאין לו זכר בחוק.
 17 מעבר לכך מדובר בהחלטה שפוגעת בזכויות יסוד מעבר להוראת השעה עצמה, וכל זה בהעדר
 18 סמכות. במקרה דנן היא קובעת הסדר שמדובר בעניין ששמור לכנסת. ולא בסמכות הממשלה.
 19 יש סעיף מסמיך ברור שבית המשפט פרש בהרחבה את פסק דין דקא. הסיכון האישי הבטחוני,
 20 הסיכון האישי העקיף שנגרם לקרוב משפחה. נוצר מצב נורמטיבי בלתי חוקתי. דין החלטת
 21 הממשלה בטלות, ואפשר מבחינתנו לפרק את זה לשלוש הנקודות שצינתי.

22
 23 עו"ד לוסיגמן: כמו שכתבנו, אנחנו אותו עותר ואני מפנה לדברי חברתי אבל הערעור שלנו
 24 נוגע לפרשנות החלטת הממשלה. מבחינתנו אין מבחינת הפרשנות שלה.

25
 26 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: לכאורה לפי מה שכתוב צריך להיות אישור בעבר.

27
 28 כבוד השופטת א' חיות: אתם מדברים על איזה בקשה ראשונית שהוגשה ב-2006, איזה
 29 אינדיקציה יש בחומר למה שהיה שייך לתקופה הזאת.

30
 31 עו"ד לוסיגמן: העותרת פנתה ללא ייצוג ולכן אין לה את העתק מהטופס. צרפנו למסמכים של
 32 העתירה וגם לערעור. בן זוגה גורש ועורך דינו ציין שיש בקשה לאחמ"ש. גם אם הבקשה היא
 33 בזמן המאוחר, שעליו אין חולק. שטענו שהמסמך שהוצג הוא אישור.

34
 35 כבוד השופטת א' חיות: זו בקשה לא אישור. לפי לשון החוק זו צריכה להיות בקשה שאושרה.

36

1 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: אחרי החלטת הממשלה היא סורבה מטעמים פליליים. כאן יש
2 בעיה, אנחנו נמצאים בהליך כזה שנים רבות לאחר הסירוב. הסירוב המקורי היה מטעמים
3 פליליים וזה בא בהמשך לסירוב קודם של טעמים פליליים. אילו זה היה נדון ומוכרע. הלכת
4 דופש. לפני החלטת הממשלה אז בהרבה מהמקרים האלה, פה הסירוב הוא על רקע פלילי.
5 אחרי החלטת ממשלה זה צורף.

6
7 עו"ד לוסטיגמן: גם בועדת ההשגה נקבע שאם זה היה מטעמים פליליים הערעור לא היה עומד.
8 ההחלטה ניתנה ללא הנמקה וללא שימוע. המשפחה לא יכלה לפנות כי החלו מגבלות של חוק
9 הוראת השעה. היתה החלטת ממשלה ב-מ 2002. היה חוק והעותר לא הגיע לגיל המתאים ואז
10 העניין נדחה. מדובר על סירוב מאוד ישן. מפנה בפסק הדין

11
12 כבוד השופט צ' זילברטל: אולי בפסקה 17 ואני מצטט.

13
14 עו"ד לוסטיגמן: כן לזה התכוונתי. מעבר לזה, בערעור ובעתירה הוא לא נסוב על אישור
15 הבקשה. אנחנו סבורים שבמקרה זה נעשתה בדיקה פרטנית.

16
17 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: במסגרת הליך מנתלי, את חייבת לקחת את החלטת הממשלה כפי
18 שחיא. בהחלטת הממשלה כתוב אושרה וחבקשה שלכם לא אושרה. לכן לכאורה היא לא נופלת
19 בגדרי הוראות המעבר.

20
21 עו"ד לוסטיגמן: אני רוצה להתייחס לגבי החלטת הממשלה. מובהר בזאת כי הסעיף יחול מכאן
22 ולהבא. החלטת הממשלה לא מתייחסת רק למי שהבקשה שלו אושרה. היא מתייחסת מכאן
23 ולהבא. לכן לטענתנו גם לפי לשון החלטת הממשלה עצמה, כאשר הנושא של הבקשה נוסף.

24
25 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: אפשר להעלות על הדעת שכל מי שבצינור הקודם אושר.

26
27 עו"ד לוסטיגמן: אני חושבת שהרישא של החלטת הממשלה אי אפשר לומר שהיא נכתבה לחינם.
28 משאושרה בקשתו הראשונית.

29
30 כבוד השופטת א' חיות: הסתמכות זה מי שנתנו לו אישור באופן ראשוני ועכשיו ישללו את זה
31 ממנו.

32
33 עו"ד לוסטיגמן: התייחסנו לחוק הוראת השעה. החוק לא חל על מי שבקשתו. לא חל במובן זה
34 שעניינו יבדק. לפני הגזירות של חוק הוראת הממשלה.

35
36 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: אפשר לעלות על הוראות כאלה אבל כמדומני הריג לזה היה
37 הלכת דופש.

עו"ד לוסטיגמן: עניין דופש הוא רלוונטי לנושא הזה. היה אפשר לפרש פרשנות מיטיבה. היתה הסכמה לעניין הזה שהפרשנות תהיה מיטיבה.

כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: עשו מזה הלכת דופש.

עו"ד לוסטיגמן: זו היתה הסכמה של המדינה לאחר מספר דיונים. בעניין דופש שמדבר על סעיף 4.1 להוראת החוק לא משודרג המעמד. לא היה מקום לחוק כי אסור לשדרג בן אדם לפני המועד הקובע ב-2002. הטיעון הזה לא עולה בטענות שלנו. זאת רק דוגמא.

כבוד השופטת א' חיות: אם היה עיכוב זה בצד שלכם כי הבקשה יכולה היתה להיות מוגש קודם.

עו"ד לוסטיגמן: אני חוזרת לנקודה של הבקשה המקדמית. היא בעצם אושרה במקרה שלנו. היא בקשה שנוצרה בעקבות הוראת השעה. להגיש מעין בקשה מקדמית בתוספת מסמכים מסויימים.

כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: אבל זה לא אישור.

עו"ד לוסטיגמן: רק לאחר הבחינה הזאת והאישור שלה ייקבע מועד להגשה של כל המסמכים. כל זה לוקח זמן לא בגלל המבקשים בהכרח. במקרה זה לא נטען שהדחייה היא בגלל המבקשים.

כבוד השופטת א' חיות: אמרו לכם להגיש בינואר והגשתם במרץ.

עו"ד לוסטיגמן: בגלל שהמערערת לא היתה מיוצגת היא אומרת שאמרו לה לבוא במרץ והיא באה במרץ. אלה דברים שאנחנו לא יודעים עובדתית והם לא משמעותית לעניין. היא הגישה את הבקשה לפני המועד הקובע. היבט נוסף שקשור לחוק הוראת השעה זה גם העניין של תכולת החוק לבקשת ההתייחסות המשמעותית, בקשות שהוגשו לפני הגזירות וכך למשל, אם בחורה צעירה בת 18.

כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: זה גזירות שבאו, שער אחד נפתח בעקבות הערותינו.

עו"ד גנסיין: יש דיון אחרי זה היה צו על תנאי. באוגוסט 2005. התיקון השני היה במרץ 2007 אחרי הערות בית המשפט. זה 3. א 1 רבתי והסיפא של 3 ד. אלה באו ביחד.

עו"ד לוסטיגמן: בחורה צעירה שהתחתנה בגיל 18 והגישה את הבקשה, הבקשה שלה בכל זאת היתה יכולה להבחן לפי הנוסח. המועד הקובע הוא מועד הגשת הבקשה. גם במישור של ילדים.

1 פסק דין סרור, ע"מ 5718/09, גם שם היתה שאלה מה קורה עם ילד שהגיש את הבקשה בגיל
 2 13.5 ועד שהיא אושרה הוא היה בן 14. ומבחינת החוק לא ניתן לשדרג את המעמד שלו. נקבע
 3 שהמועד הקובע הוא המועד של הגשת הבקשה ולא המועד שבו אישרו את האישור המקומי.
 4

5 כבוד השופטת אי חיות: מה שנקבע בהחלטת הממשלה שזה מועד שבו אושרה הבקשה
 6 הראשונית.
 7

8 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: אותם מפרשים ואומרים שהאישור הוא רק דוגמא.
 9

10 עו"ד לוסטיגמן: לגבי הבקשה הראשונית אין לנו דרך לחזיק את זה במאה אחוז. אותם מקרים
 11 בודדים שהגיעו לערכאות. הם לא נסתרו ולא ניתנו היתרים אחרים, באותם מקרים שהגיעו לידי
 12 הסכמה. אנחנו סבורים שגם לפי החלטות האלה. נקבע שצריך לבדוק פרטנית וניתנו היתרים
 13 באופן פרטני.
 14

15 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: כמה מקרים הוגשה בקשה לפני החלטת הממשלה בטרם הוכרעה?
 16

17 עו"ד לוסטיגמן: אין לי נתונים מעבר למה שהוכרעו. אני מכירה את הפסיקה של גברתי בעניין
 18 עאזת. שם נאמרו הדברים לגבי עניינים הפלילים. לגבי סטודנטים וזרים.
 19

20 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: זה חל על המון דברים. כשקראתי את התיק, התכוונתי לשאול את
 21 המדינה על איזה היקף אנחנו מדברים. אני שוב אומרת שלצד החשיבה לשאול את המדינה לא
 22 יכלתי שלא לחשוב גם אם יעשו סידורים פרטניים אתם תבואו ותגידו.
 23

24 עו"ד לוסטיגמן: בעניין זה לעומת עניין עאזת, נפסק על ידי בית המשפט שהן לא הומינטריות
 25 ולא חוקיות. למדינת ישראל יש להגן על טובתם שהם מופרדים מאבא שלהם לאורך זמן.
 26

27 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: את חייבת לקחת את החלטת הממשלה כמו שהיא.
 28

29 עו"ד לוסטיגמן: לגבי עניין דופש, בעניין של דופש היו עשרות עתירות בבית המשפט המחוזי
 30 בנושא שינוי מעמד. עניין דופש הגיע לבית המשפט העליון. האינדיקציה לסיטואציה של
 31 העיכובים, קודם ניתן פסק דין דופש. היו עשרות פסקי דין. אין לנו נתונים ולזה המדינה צריכה
 32 להדרש. יש אינדיקציות שלא מדובר בהצפה משמעותית בכל הנושא של אחמ"ש. האינדיקציות
 33 שיש לנו היא אחת, מאות התיקים שמתוכן במקרים ברורים בלבד יש אחמ"ש בין תושבי ישראל
 34 לבין תושבי עזה, לעומת מקרים רבים שמגיעים לגדה. יש פער אדיר בין שתי הסיטואציות
 35 האלה. חיפשתי מקרים כאלה שמתוכם שלושה מקרים לא התבררו ושלושה אחרים אלה מקרים
 36 שחלקם לא קרו. מהבחינה הזאת במישור הצר הזה של אותה קבוצה שהגישו בקשה. אם
 37 הפרשנות הנכונה לעניינם היא מטיבה ומצמצמת החלטה גורפת.

1
2 כבוד המשנה לנשיא מי נאור: את במסגרת ההליך שלך שהוא ערעור עתירה מנהלי לא יכולה
3 להתווכח עם החלטת הממשלה.
4

5 עו"ד לוסטיגמן: אני אומרת את זה מהמישור של החלטת הממשלה. זו לדעתנו טעות בפסק
6 הדין. הבדיקה נעשית כמו שהצבענו ויש נתונים באתר של המנהל האזרחי.
7

8 כבוד השופטת אי תיות: אם החלטת הממשלה קובעת הוראה שהיא קולקטיבית, היא לא
9 מאפשרת בדיקה פרטנית. את צריכה להתמודד איתה במסגרת הבג"ץ. את לא יכולה לתקוף,
10 בית המשפט לעניינים מנהליים לא מוסמך לבחון את החוקיות שלו. הדרך הקצר שבו גברתי
11 יכולה להכנס זה רק בשאלת הפרשנות. במובן זה לא משנה אם הבקשה היא בתהליך או אושרה.
12 הוציאו את האנשים האלה החוצה. ברור שזה כפוף לבדיקה פרטנית.
13

14 עו"ד לוסטיגמן: בפסקי הדין האלה מדובר בבקשו, כל זאת מוסכם לבחון את הבקשה הזאת
15 באופן פרטני של מי שהגיש את הבקשה שלו לפני.
16

17 כבוד המשנה לנשיא מי נאור: הקטגוריה היא, אותם אנשים שהיו בצנרת, ראשית, כמה הם. היו
18 בצנרת במובן זה שאנשים חיכו בכליון עיניים לגיל 25-35. לכאורה בהגיע הגיל יכלו לקבל
19 אחמ"ש. החלטת הממשלה לשיטתי לפחות זה אותו ויכות ואני מדברת רק בשם עצמי, היו
20 חילוקי דעות כאלה ואחרים שהוכרעו. עכשיו ישנה קבוצה ואני חושבת לעניין החלטת הממשלה
21 והוראות המעבר שלה שמבחינה לכאורה, מי שאושר אושר ויכול להישאר ומי שהיה בצנרת אין
22 עליו בדיקה פרטנית. מי שהגיש בקשה שטרם הוכרעה.
23

24 עו"ד גנסיין: אין עליו בדיקה פרטנית אבל הוא יכול לפנות במסגרת סעיף 3 א 1.
25

26 כבוד המשנה לנשיא מי נאור: בהתעלם מהחריג ההומינטרי, המצב הוא שמי שהיה בצנרת ערב
27 החלטת הממשלה דהיינו יכול היה לקבל נניח מכח גיל, באה החלטת הממשלה וחסמה אותו.
28 הוא היה בצנרת ולא היה מאושר.
29

30 עו"ד גנסיין: לא החלטת הממשלה חסמה אותו.
31

32 כבוד המשנה לנשיא מי נאור: אני מדברת על בני 35.
33

34 עו"ד גנסיין: החוק הוא זה וזו הטענה המרכזית שלנו. גם אם בית המשפט יוציא היום צו מוחלט
35 ויבטל את החלטת הממשלה היא הרי לא נדרשת לפי סעיף 3 ד'. בהקשר זה חשוב להגיד שבין
36 התיקון הראשון לבין התיקון השני קרו שני דברים. יש את ההתנתקות ב- 2005. זה במקביל
37 לתיקון הראשון והדבר השני, אנחנו במצב שאחרי הבחירות בינואר 2006, החמאס זוכה,

1 מוקמת ממשלה ואז יש את השתלטות החמאס. פחות אלימה. יש את השתלטות הקבינט שהוא
 2 מייצר את המדיניות המיוחדת כלפי עזה. החלטות הקבינט מייצגת שורה ארוכה של עניינים.
 3 סעיף 3 ד' אומר שהשר יכול לקבוע אם אושרה לו חוות דעת מקצועית. אם הוגשה לו חוות דעת
 4 מקצועית של גורמי הבטחון שבאיזור מוצא מסויים מתקיימת פעילות, איזור סיכון מוגבר. זה
 5 לא איו"ש זה או איראן או עזה. הוא יכול להנחות את מי שמוסמך להחליט לקבל החלטה
 6 אחרת. 2 אומר הכל לא. 3 אומר בתיקון 2005 שזה תיקון לפני ההתנתקות, אומר כן בגילאים
 7 האלה. ב- 2007 שזה גם אחרי פסק הדין הראשון וגם אחרי ההתנתקות וגם שינוי המצב המדיני
 8 והבטחוני, יש את תוספת לתיקון 3 ד'.

9
 10 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: את החלטת הממשלה כשלעצמה אני יכולה להבין. אני מצטמצמת
 11 בשאלתי כרגע בחוראות מעבר. בין של שר הפנים ובין של הממשלה. אדם שהיה בצנרת, הגיש
 12 בקשה. לא ראוי להחריג אותו?

13
 14 כבוד השופטת א' חיות: בג"ץ תוקף את החלטת הממשלה. לפי מה שגברתי אומרת, אם 3 ד'
 15 סיפא היא חזות הכל אז לכאורה גם הוראת המעבר אין לו מקום. נקבעה הוראת מעבר. נעזוב
 16 את הפירוש. נניח לזה לרגע. זה לא קשור לערעור. זה יכול להכנס בדרך של פרשנות. האם
 17 מבחינת הגישה שמבקשת לא לפגוע במקום שלא חייבים לפגוע. האם לא היה ראוי לחורות
 18 באופן מפורש שהוראת המעבר שניתנה בהחלטת הממשלה תחול גם על בקשות תלויות. השאלה
 19 יוצאת מנקודת הנחה שבפרשנות אי אפשר להכניס את הבקשות תלויות ועומדות. נשאלת
 20 השאלה האם לא ראוי שתוגש הוראת המעבר.

21
 22 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: הגישו בקשה בבג"ץ ואז ביקשנו ממנה לחדד איפה החיצים.

23
 24 עו"ד גנסיין: התפיסה עובר לאירועים האלה של מה שקרה בעזה. חברתי אמרה את זה. גברתי
 25 שאלה וחברתי ענתה, איך אנחנו יכולים לדעת שהיא הגישה במרץ או ינואר או משהו כזה. זה
 26 לא כמו דופש או משהו כזה. טענות חיו כל הזמן. הוא הגיע ולא קיבלו אותו בתור.

27
 28 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: אתם לא חולקים על זה שהם היו בצנרת או שהיו אנשים באויר.

29
 30 כבוד השופטת א' חיות: בקשות שיש עליהם אסמכתא.

31
 32 עו"ד גנסיין: אם כבודכם ישימו לב יש הבדל בין 4.1 ל- 4.2. הרציונאל הוא שנוכח עליית
 33 החמאס, מי שהגיש בקשה אנחנו לא נוכל בנסיבות הללו לבדוק. מי שאושר זה מישהו שעשו לו
 34 אבחון. מישהו שאושר זה אומר שמישהו שכבר עשו לו אבחון קודם להחלטת הממשלה קודם
 35 לשינוי המצב הבטחוני. מישהו שהגיש בקשה לא עשו לו אבחון בטחוני. אנחנו מדברים על
 36 מישהו שב- 2005 קורית התנתקות כמו שאמרתי. אולי הוא הגיש בקשה ב- 2006.

37

1 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: אולי הוא הגיש לפני החלטת הממשלה. בייחוד מטרידים אותי
2 אנשים שפיסית ישבו בארץ.

3
4 עו"ד גנסיין: שזה בכלל קושי מאוד מאוד גדול. השיטה הזאת נהוגה רק במדינת ישראל.

5
6 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: אבל הקושי הוא גם זה, שרציתם להוכיח מרכז חיים. איך יוכיחו
7 מרכז חיים בלי שישבו כאן בפועל. יש מעגל שוטח.

8
9 כבוד השופטת א' חיות: יותר מזה, יש כאלה שישבו בגדה. מדובר באדם שבפועל משנת 2000
10 הוא לא בעזה, הוא כאן, הוא בגדה. היה בג"ץ שקבענו בעניין הזה. יש פסיקה שאומרת שהגדרת
11 תושב איזור הולכת לפי המרשם וצריך לפרש את זה לפי תושבות בפועל. זה לעניין הגדרת תושב.
12 כאשר הם מדברים על חוות הדעת של 3 ד' זה לא הולך לפי הגדרת תושב לפי מרשם. זה נובע
13 מהקושי לבוא ולבדוק אנשים בייחוד אחרי שחמאס השתלטו. אם מדובר באדם שאין שום בעיה
14 לבדוק אותו כי בפועל הוא נמצא בגדה אז הנימוק הזה לא עומד ל 3 ד'. אם הוא עבר את גיל 35
15 מדוע שהוא לא ייכנס למסלול.

16
17 עו"ד גנסיין: אי אפשר להסתכל על זה רק ככה. כאשר אנחנו מתקנים את החוק עוד בשנת 2005.
18 באים גורמי הבטחון ובאים ואומרים שאנחנו למרות שפרופילי הסיכון הן כאלה וכאלה. הם
19 יותר מ- 25-35, אנחנו נוטלים את הסיכון ומורידים את הגיל לאשה ולגבר. אשה 25 וגבר 35. אז
20 נוצר מצב חדש. בכל מה שנוגע לעזה.

21
22 כבוד השופטת א' חיות: אנחנו הצענו נקודת חיתוך שהיא אחרי ההתנתקות. השאלה היא למה
23 שלא תהיה הרמוניה בין אותה החלטה. למה צריך להיות שונה מגורל כל תושב גדה.

24
25 עו"ד גנסיין: מה שקורה בעזה ועדיין לא קורה ביו"ש הוא רק בגלל העדר היכולת לעבור מעזה
26 לישראל וליו"ש. על פי חוות הדעת, אפשר לראות בחומר מודיעיני, זה לא מקרה של עזה עם מה
27 שהיא. המעבר ומעבר של תשתיות ואמצעים ומשאבי כח אדם, מעזה ליו"ש הוא מייצר סביבה
28 בטחונית חמורה בהרבה. מה שכבודכם אומר שעזתי שעבר שלא כדין ליו"ש, השתקע שם, כל
29 הזיקה שלו למחוללי טרור שם, כל הזיקה שלו למי שלמד איתם ועבד איתם.

30
31 כבוד השופטת א' חיות: אם יש לו זיקה אז הוא לא יעבור את הבדיקה הפרטנית.

32
33 עו"ד גנסיין: כבודכם יוצאים מנקודת הנחה שפלסטיני שעבר מעזה ליו"ש, הוא עכשיו יו"שי.

34
35 כבוד השופטת א' חיות: מדובר על עתירות ההשתקעות. מדובר על מישהו שבשנת 2000 או 99'
36 הוא בגדה.

1 עו"ד גנסיין: עשינו נוהל שהוא נוהל שמדבר על השתקעות ביו"ש כתוצאה משהיה שלא כדין.
 2 להעביר אדם שהזיקה המבוססת שלו, היציבה שלו היא לעזה. למקום שבו מתבצעת פעילות
 3 טרור גם בדקות אלה, רק בגלל שהוא עבר מ- 2000 ל- 2005 שלא כדין ונתנו לו לעבור לישראל.
 4 מה הפתרון לאדם כזה, זה אולי הפער. הפתרון לאדם כזה אם הוא סבור שיש פת טעם הומינטרי
 5 מיוחד שיגיש בקשה לפי סעיף 3 א' 1. מה שחברתי אומרת בבג"ץ זה אתם תעשו לכל עזתי
 6 בדיקות פרטניות כמו ליו"שים.

7
 8 כבוד השופטת א' חיות: ניתן לומר שהוא שווה ערך לאיש גדה. יש כאלה שהכירו בהם לאחר
 9 השתקעות ארוכת שנים והוא הפך להיות איש גדה.

10
 11 עו"ד גנסיין: לא בגילאים האלה.

12
 13 כבוד השופטת א' חיות: אם הוא לא עומד בדרישות החוק לעניין הגיל בתנחה שזה לא רלוונטי.
 14 עבר 35 או 25 והוא בחריג המצומצם שהותר. מדוע לצורך אחמ"ש לא יראו אותם גם כאנשי
 15 גדה.

16
 17 עו"ד גנסיין: הסיבה שהחלטת הממשלה קובעת מה שקובעת, מאחר ומדברים על מה שאושר, אם
 18 הוא אושר אני נוטלת סיכון מסויים אבל לא נוטלת סיכון כזה גדול.

19
 20 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: יש אפשרות לשקול, לא את התמונה כולה ולא את החלטת
 21 הממשלה. החלטת הממשלה לדידי היא בסדר גמור.

22
 23 עו"ד גנסיין: מה ששואלת השופטת חיות, לגבי אנשים שלפי בג"ץ ההשתקעות, לא מי שביקש
 24 אלא מי שאושר לו לעבור לגור דרך קבע באישורנו, האם אותו אפשר להחריג. זו השאלה
 25 הנכונה. השאלה של כב' השופטת נאור אומרת כך האם אותם אנשים שהיו להם בקשות בין
 26 2005 לבין 2007 מועד כניסת התיקון השני ובין התאריכים האלה לא אושרו בקשותיהם ולא
 27 נדחו, אבל הם היו בצנרת, האם לגבי אנשים כאלה, האם ניתן לכלול אותם בהוראת המעבר של
 28 החלטת הממשלה.

29
 30 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: השאלה האם יש לגברת נכונות לשקול ונצא להתייעץ בשאלה
 31 האם להוציא או לא צווים בעניין.

32
 33 כבוד השופטת א' חיות: אולי תשקלו ותגישו לנו תגובות בעניין.

34
 35 עו"ד גנסיין: מה שגברתי מדברת זה רק על בקשות שגברתי מדברת עליהן. שמישהו הגיש ויש
 36 חתימה שהוא הגיש.
 37

1 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: נכון ולא הספיקו לענות לו. הדברים הם רציניים ואנחנו לא
2 יודעים מה השלכות הרוחב שלהם, בכמה אנשים מדובר.

3
4 כבוד השופטת א' חיות: גם זה ייבדק.

5
6 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: הבג"ץ לדידי הוא מזמין תשובות כאלה שלא נכנסות לספחים.
7 כמה זמן?

8
9 עו"ד גנסיין: אני מבקשת 45 יום. אני רוצה לבדוק באיזה מספרים מדובר.

10
11 עו"ד דיאמונד: אני מבקשת להגיב על התגובה.

12
13 עו"ד לוסטיגמן: נפסק שבמקרה שהיתה חוות דעת בטחונית אחרי החלטת הממשלה, היתה
14 החלטת ממשלה ואז היתה חוות דעת ספציפית, במקרה זה אי אפשר להתעלם ממנה. עד היום
15 לא קיבלתי תשובה. האם במקרה זה שהבקשה סורבה היא סורבה שנה וחצי לאחר מכן. הם
16 אמרו שבאותו יום שהוגשה הבקשה המלאה במרץ 2008 הם העבירו.

17
18 כבוד המשנה לנשיא מ' נאור: לעיתים יש פתרון פרטני.

19
20 עו"ד ברט: הוראת המעבר נסמך על אינטרס החסתמכות. יש אינטרס הסתמכות שהחלטת
21 הממשלה מתחשבת בו. יש אינטרס יותר מופחת של מי שהגיש בקשה ונדחה לאחר חודשיים.

22
23 **ניתנה החלטה.**

24
25
26
27 קלרנית: מיטל